

Babı Esrarım

— **nur** · 26 Aralık 2014

BAB/I ESRÂRİM

Gökçe büyüyordu elimin ayasının keşiğinde
Bir anda açıldı Bab-ı esrar/ım
Kalemime doldu yazılmamış kent masalları
Kaldırımında çocuklar cam bilye diziyor
Masum bakışlarında yapışmış sefaletin izi
Menevşeyi güneşin soluk yüzüne bandım
Bir tutam güneşi çaldım kardelen âşkına

Gökçe büyüyordu elimin ayasının keşiğinde
Hazan çökmüş puslu baharların dibine
Saksılar kırık açmadı yedi karanfiller
Soluğumu soğuk sokak taşlarına vuruyorum
Yüreğim hançer biler gurbetin örsünde
Bastığım yer oturduğum bank buzkesiği
Anlıma yazılmış yazgım değişmez kaderim

Hangi gül/e elattysam başkası kaptı
Hangi gözlere baktysam sahibi vardı
Rüyalarımı taşa çaldı puslu geceler
Hüzün parçalar aynadaki buğulu yüzüm
Güneşe bir tutam naftalin sürdüm
Attım kendimi perîli eski sandığıma..
Gökçe büyüyordu elimin ayasının keşiğinde